

СТАРА-ПЛАНИНА

Гръбнакъ си ти на родний край
о, горда Стара-планина!
И кой ли българинъ не знай
вѣковната ти твърдина,
и кой ли не шепти
за твойтъ красоти?

Земята ни дѣлишъ на две:
надъ нея като майка бдишъ
отъ ненагледни върхове;
и въ миналото отъ беди —
закрилница на насъ
ти бѣше всѣки часъ.

Презъ робството изъ твоя лесъ,
подслонъ намѣриха безброй
хайдуту, спомняни и днесъ,
и не единъ безкрѣстенъ гробъ,
обрасналъ съсъ треви,
въ недрата ти се крий.

О, дивна Стара-планина!
Като съ разплетени коси —
надлъжъ, надъ родната страна,
съсъ склонове я ти красишъ!
Привѣтъ на твоя чаръ,
привѣтъ отъ младъ и старъ!

Ненчо Савовъ